



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita S. Lamberti Martyris, Episcopi Tvngrensis: Leodiensis Ciuitatis, & Ditionis Divi Tvtelaris

Roberti, Johannes

Leodii, 1633

Capvt VI. Obsessorum extrema desperatio: Diuina in Obsidentes Beneficia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44084

nequitia, se uis in seipsum carnifex,
pœnas lueret.

CAPVT VI.

*Obsessorum extrema desperatio: Diuina
in Obsidentes Beneficia.*

*Obsesso-
rum de-
speratio.*

*Rainal-
dus iu-
nior ad
patrem
ire pa-
rat.*

*Equus
insolens
prodire
negat.*

OBSESSI ad vltima malorum re-
daeti, concilium cogunt, &
quid consilij, desperatis rebus, ca-
piendum, sedulo exquirunt. Visum
omnibus Rainaldum iuniorem ad
patrem amandandum, vt de omni-
bus certò cognosceret, rogaretur-
que omniium nomine, vt Arcem
alienam præoptaret amittere, quàm
propriam Hæredem. Paratur eius
itineri equus generosus, qui vnus
fere reliquus erat. Sed ecce in qua-
drupede etiam triste prodigium. In-
sternitur, frænos ore suscipit: Sed
vbi è stabulo prodeundum fuit, hæ-
rere, restitare, nec equisonis voci,
aut popismati; nec flagello, aut cal-
caribus cedere. Simulacrum potius
equi,

equi, quàm equus videbatur. Planè apparuit illud, *Fallax equus ad salutem*. Et, vt magis appareret, cuius hæc nutu fierent, die altero, cum idem equus à Domino suo dono mitteretur Comiti Namurcensi, qui inter obsidentes in paucis eminebat: alacer, & acer è stabulo prodijt, & eidem Comiti se velocem, & bellicosum exhibuit.

Porro obsessi, in se mutuo coorti, & inuicem suspectantes, alij in alios districtis pugionibus, bacchantium in morem, irruerant, & foedè, noctibus maximè sese concidebant, aut trucidabant. Neque, si causam quaereres, vnus quisquam erat, qui vel probabilem vllam indicare posset.

*Obsessi
in se
mutuo
coorti.*

Alia longè facies in S. LAMBERTI exercitu erat. Cuius Martyris Corpus in modico Tentorio, tamquam Sacello, collocatum, eâ Castrorum parte, quæ S. LAMBERTI Pratum dicebatur, fluuio proximâ,
 ipsis

*Suppli-
cationes
ad S.
LAM-
BERTI
Corpus.*

ipsis Castris, ut præsens Numen, præsidebat. Circà, ut olim circa Arcam Testamenti, Sacerdotes, & Clerici tendebant, & partitis vicibus, & temporibus, manè, meridie, ac vesperè, laudes DEO, Sanctoque canebat, auxilium è cælo expectantes. Neque dubitare fas est, quæ deinceps, exponemus præclarè à Leodiensibus contra inuasores, gesta, ex hoc veluti fronte promanasse. Hoc ex ijs, quæ iam subiungimus clarè licet animaduertere.

*Läbertinorum
imprudens au-
sus in
bonum
versit.*

Machinam, quam antè diximus, ab Arcis præsidiarijs extructam fuisse, Läbertini temerario potius, quam prudenti ausu, cum inuasissent; iniecto igni, nequicquam telorũ grandine propugnâtib; obsessis, in cineres redege're. Quod omittendũ non est, sacrificio omnes prius lustrati erant, & criminum ritè præmissâ Exomologesi, à Sacerdotibus, ijs exoluti.

Cæli temperies viginti totos dies,
adeo

adeo grata, & amœna, vt antiqua il-
 la Columna ignis reduc̃ta per no-
 ctem videretur: eius enim vicem,
 candida, & argenteum micans Luna
 radiabat, & exercitum, cœlestes ip-
 sa fiderum acies intercurrens, illu-
 strabat.

Accedebat omnium rerum co-
 pia, non modo quæ ad vitam, sed &
 quæ ad voluptatem: & si quis abuti
 vellet, luxuriam. Nec defuere in tan-
 to numero, qui abuterentur. Atque
 ij velut contagia alios trahentes, pau-
 latim liberius obloqui Ducibus, im-
 properare ignauiam, & moras odio-
 sas, tædio frangi, & iam palam impe-
 ria detrectare: quidam etiam signa
 deserere, & subducere se è Castris.

Hæc DEI videlicet prouidentia
 permittebantur, vt clarius constaret
 omnibus, cui nam ascribenda esset,
 quæ aliquanto post secuta est victo-
 ria, & Triumphus.

Aderat dies decimus quintus Kal.
 Octob. S. LAMBERTI natali conse-
 cratus.

P

cratus.

cratus. Eo die Martyris patrociniò, potius quam suo numero, aut viribus freti Leodienses, in Castrum, vi subire parant. In proximas igitur silvas concurrunt, ligna certatim deferuntur, & in struem aggerantur, turri lignæ incendendæ, cui à Bello-Monte nomen. Sed hic iterum, ne, suæ industriæ, aut fortitudini tribuerent victoriam; remora obijcitur. Aduersus enim ventus, tanquam si pro obsessis pugnaret, obsidentium ora fumo, flammâque obruebat. Et accedebat ab obsessis in subiectos grando telorum, saxorumque omne genus. Connixi tamen fortiter urgebant, constanterque, LAMBERTVM mente, LAMBERTVM ore, & clamore, bonâ spe pleni, ferentes.

*Ventus,
& fumus
Leodiensium
festurabat:*

*Sed subuenit
LAMBERTVS;* Affuit suis, temerè licet, imprudenterque nitentibus, S. Martyr. Satis constat, tanto in numero subeuntium, debacchante licet ab hostibus, missilium procellâ, vix vnum aliquem

quem fuisse, qui se vulnus, aut aliud incommodum accepisse quereretur.

Evaserant iam in superiora, è LAMBERTI Exercitu, audacissimi *cuius o-*
 quique, duce Namurcensi Comite, *pe in*
 cuius eo in assultu præcipua fortitu- *Arcem*
 do enituit: cum obsessi, ad extrema *quidam*
 deducti, supplices in sequentem *enitun-*
 diem inducias petière: quas, ingruen- *tur.*
 te iam nocte, ab obsidentibus obti-
 nuerunt.

CAPVT VII.

Eger Hugo in Castra ex Arce defertur,

& ab Episcopo noxis exsoluitur:

Arx S. LAMBERTO deditur.

DIE insequente, Henticus Sal-
 mensis Comes, Rainaldi è so-
 rore nepos, in Castra profectus, Epis-
 copum adit, rogatque, Arcem sibi
 ingredi liceat cognatorum visendo-
 rum gratiâ. Quod post maturam de-
 liberationem permissum. Igitur vt
 Hugonem conspexit depositum, &

P 2

oculos